

Kristin Jacobsson (C)

Jan Jönsson (L)

Annika Elmlund m.fl. (M)

Maurice Forslund (Kd)

Skrivelse om att stadens arbete mot sexköp också måste omfatta brottsoffren

Polisen har nyligen genomfört en omfattande insats i Stockholm där 132 misstänkta sexköpsärenden hanterats. I en artikel i Mitt i framgår att insatsen är ett samarbete mellan Polismyndigheten och Stockholms stad, och att staden deltagit med sex socialsekreterare. Enligt uppgift var deras uppdrag *att motivera männen att bryta sitt destruktiva beteende*.

Det är positivt att staden tar en aktiv roll i arbetet mot sexköp och i att förebygga återfall. Samtidigt väcker informationen frågor. I samma artikel framgår att många av kvinnorna som annonseras ut i Stockholm kommer från andra länder, ofta stannar bara kort tid i staden och riskerar att vara utsatta för prostitution, exploatering eller människohandel. Utifrån Sveriges internationella åtaganden är det ett kärnuppdrag att också säkerställa att de utsatta kvinnorna får information, skydd och stöd.

Artikeln beskriver inte hur tillslagen gått till i praktiken eller om staden haft möjlighet att möta kvinnorna. Men från ett rättighets- och skyddsperspektiv är det viktigt att klargöra hur staden arbetar i liknande situationer, särskilt när prostitution och misstänkt människohandel enligt polis och civilsamhälle ökar i Stockholm.

För oss i Centerpartiet, Liberalerna, Moderaterna och Kristdemokraterna är det centralt att kvinnor som riskerar att utnyttjas eller vara utsatta för människohandel alltid får möjlighet till stöd, skydd och information om sina rättigheter. Fokus på brottsoffren behövs – inte enbart på männen som köper sex

Med anledning av detta önskar vi svar på följande:

1. Vilket uppdrag gavs stadens socialsekreterare i den aktuella insatsen, och ingick även kontakt med eller uppsökande arbete riktat mot de kvinnor som kan vara utsatta för prostitution eller människohandel?
2. Om uppdraget enbart avsåg männen: på vilket sätt säkerställer staden då att potentiella offer får information om sina rättigheter enligt Europarådets människohandelskonvention, inklusive stöd, skydd och möjlighet till betänketid?
3. Finns det rutiner för att vid liknande polisinsatser säkerställa att utsatta kvinnor erbjuds stöd omedelbart, även när insatsen främst riktar sig mot köpare?

4. Bedömer staden att resurserna och kompetensen i de uppsökande teamen är tillräckliga för att möta en ökad andel kvinnor som rör sig snabbt mellan städer och kan vara utsatta för människohandel?